

Poznań, dnia 1 czerwca 1939 r.

Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca

Opłata pocztowa
uiszczona ryczałtem

Adres

Redakcji i Administracji
Poznań — Matejki 54
Telefonu Nr 8-86-38
Konto P. K. O. 209 000
Konto poczt.-rozrach. Nr 50
Rękopisów się nie zwraca

Prenumerata:

rocznie zł 6,00
kwartalnie zł 1,50
pojed. numer ... zł 0,25

Ogłoszenia:

drobne: 1 słowo .. 10 gr
napisowe 1 słowo . 20 gr
reklamy: ¼ strony 40 zł
100 mm kw. 0,30 zł

Ważne dla kolejarzy Zaolziańskich

rozporządzenie Rady Ministrów.

z dnia 29 kwietnia 1939 r. (Dz. Ust. Nr 43, poz. 283)

o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” w związku z przyłączeniem do Polski ziem odzyskanych.

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 roku o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89 poz. 705) zmienionego art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 239) zarządza się co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 20 poz. 169) wraz z późniejszymi zmianami — stosuje się do pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, którzy ze służby państwowej w b. Republice Czechosłowackiej oraz na byłych kolejach państwowych lub na kolejach pod zarządem państwowym b. Republiki Czechosłowackiej zostali przyjęci do służby w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe”, jeżeli dalsze przepisy rozporządzenia niniejszego nie stanowią inaczej.

§ 2. (1) Pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” określonym w § 1, zalicza się do wysługi emerytalnej:

1) okres pracy w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” o charakterze prywatnoprawnym od dnia 1 października 1938 r. do czasu mianowania pracownikiem etatowym, zaliczenia w poczet pracowników stałych lub do czasu przyjęcia do służby przygotowawczej na stanowisko etatowe;

2) pełną liczbę lat służby, podlegających zaliczeniu według przepisów emerytalnych dla funkcjonariuszów państwowych b. Republiki Czechosłowackiej, dla pracowników kolei państwowych i dla pracowników kolei, które pozostawały pod zarządem państwowym b. Republiki Czechosłowackiej, obowiązujących w tym państwie w dniu 30 września 1938 r., z zastrzeżeniem, że sposób zaliczenia nie może być korzystniejszy, niż w służbie na Polskich Kolejach Państwowych;

3) okres pełnienia, na zlecenie władz państwowych polskich, czynności przełożonego gminy, jednak nie dłużej jak do dnia 31 grudnia 1939.

(2) Przepis ust. (1) stosuje się odpowiednio przy wymiarze zaopatrzenia wdowom i sierotom, pozostałym po pracownikach zmarłych w służbie czynnej.

§ 3. (1) Minister Komunikacji może zaliczyć pracownikom, określonym w § 1, do wysługi emerytalnej w całości lub części:

1) okresy nie objęte § 2 ust. (1) pkt. 2) służby państwowej, kolejowej, samorządowej lub wojskowej w b. państwie zaboreczym lub b. Republice Czechosłowackiej, z wyjątkiem obowiązkowej służby wojskowej;

2) czas pracy w organizacjach, mających na celu przyłączenie poszczególnych ziem do Państwa Polskie-

go, nie wcześniej jednak, niż od dnia 1 listopada 1918 r.;

3) czas pracy nauczycielskiej w polskich szkołach prywatnych;

4) czas pracy zawodowej, jeżeli praca ta dała kwalifikacje i doświadczenia, uzdolniające do pełnienia służby w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” na zajmowanym stanowisku.

(2) Przepisy ust. (1) stosuje się odpowiednio przy wymiarze zaopatrzenia wdowom i sierotom, pozostałym po pracownikach, zmarłych w służbie czynnej.

§ 4. Zaliczenie służby lub pracy stosownie do § 2 i 3 może nastąpić pod warunkiem popartego dokumentami zgłoszenia, dokonanego najpóźniej do dnia 31 grudnia 1941 r.

§ 5. (1) Osoby, którym pensja, renta, zaopatrzenie wypadkowe lub dar z łaski zostały przyznane przed dniem 31 grudnia 1938 r. przez władze kolejowe b. Republiki Czechosłowackiej, a które wykazały się posiadaniem obywatelstwa polskiego na podstawie art. 2-a lub art. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego w brzmieniu dekretów Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 października 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 548) i z dnia 16 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 585), otrzymują zaopatrzenie, odszkodowanie za nieszczęśliwy wypadek lub dar z łaski w wysokości 75% świadczenia przyznanego im przez wspomniane władze po przeliczeniu należności na walutę polską według stosunku ustalonego w art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1938 r. o przeliczaniu zobowiązań opiewających na walutę czechosłowacką (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 535).

(2) Prawo do zaopatrzenia, odszkodowania za nieszczęśliwy wypadek lub daru z łaski, przewidziane w ust. (1), powstaje od dnia następującego po upływie okresu, za który władze kolejowe b. Republiki Czechosłowackiej wypłaciły pensję, rentę, zaopatrzenie wypadkowe lub dar z łaski po raz ostatni, jednak nie wcześniej niż od dnia 1 października 1938 r.

§ 6. (1) W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Minister Komunikacji będzie władny:

1) podwyższać zaopatrzenie, dar z łaski lub odszkodowanie za nieszczęśliwy wypadek osobom, określonym w § 5 ust. (1), do wysokości 100% świadczenia, ostatnio wypłaconego im przez władze kolejowe b. Republiki Czechosłowackiej;

2) przyznawać zaopatrzenie lub odszkodowanie za nieszczęśliwy wypadek tym osobom, które w myśl kolejowych przepisów emerytalnych czechosłowackich nabyły prawo do pensji, renty lub zaopatrzenia wypadkowego, a którymś świadczenia te nie zostały przy-